

Europeiska unionens officiella tidning

L 151

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

21 maj 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF 1

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 534/2014/EU av den 15 maj 2014 om makroekonomiskt stöd till Republiken Tunisien 9

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Rådets beslut 2014/293/Gusp av den 15 april 2014 om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets deltagande i Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) 16

Avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska Edsförbundet om Schweiziska Edsförbundets deltagande i Europeiska unionens militära utbildningsuppdrag i Mali i syfte att bidra till utbildning av den Maliska försvarsmakten (EUTM Mali) 18

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

FÖRORDNINGAR

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 535/2014 av den 20 maj 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	22
---	----

BESLUT

★ Rådets beslut 2014/294/Gusp av den 20 maj 2014 om ändring av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen)	24
--	----

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/62/EU

av den 15 maj 2014

om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Euron har som gemensam valuta i medlemsstaterna i euroområdet blivit en viktig faktor i unionens ekonomi och dess medborgares dagliga liv. Sedan den infördes 2002 har emellertid förfalskningar av euron, som är en valuta som hela tiden är föremål för intresse från organiserade kriminella grupper som ägnar sig åt penningförfalskning, orsakat ekonomiska skador på minst 500 miljoner EUR. Det är av intresse för unionen som helhet att motsätta sig och lagföra sådan verksamhet som kan antas äventyra eurons tillförlitlighet genom förfalskning.
- (2) Penningförfalskningar medför betydande negativa konsekvenser för samhället. De skadar människor och företag, som inte ersätts för falska sedlar och mynt, även om de erhållits i god tro. Det skulle kunna leda till oro hos konsumenterna huruvida kontanterna är tillräckligt skyddade och till en rädsla för att få falska sedlar och mynt. Det är därför av yttersta vikt att säkerställa tilliten och förtroendet för att sedlar och mynt är äkta hos medborgare, företag och finansinstitut i samtliga medlemsstater och i tredjeländer.
- (3) Det är nödvändigt att se till att effektiva och ändamålsenliga straffrättsliga åtgärder på lämpligt sätt skyddar euron och andra valutor, i lagligt omlopp, i alla medlemsstaterna.
- (4) Rådets förordning (EG) nr 974/98 ⁽⁴⁾ ålägger de medlemsstater som har euron som valuta att säkerställa lämpliga påföljder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

⁽¹⁾ EUT C 179, 25.6.2013, s. 9.⁽²⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 42.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron (EGT L 139, 11.5.1998, s. 1).

- (5) Rådets förordningar (EG) nr 1338/2001 ⁽¹⁾ och (EG) nr 1339/2001 ⁽²⁾ föreskriver nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning, särskilt åtgärder för att ta falska euromynt och eurosedlar ur omlopp.
- (6) Den internationella konvention för bekämpning av penningförfälskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929, och dess protokoll (nedan kallad *Genèvekonventionen*) ⁽³⁾ föreskriver regler för att effektivt förhindra, lagföra och fastställa straffrättsliga påföljder vid penningförfälskning. Den syftar särskilt till att säkerställa att stränga straffrättsliga påföljder och andra sanktioner kan åläggas vid penningförfälskning. Alla avtalsslutande parter i Genèvekonventionen måste tillämpa principen om icke-diskriminering av andra valutor i förhållande till sin egen nationella valuta.
- (7) Detta direktiv kompletterar bestämmelserna i, och underlättar medlemsstaternas tillämpning av, Genèvekonventionen. Av det skälet är det viktigt att medlemsstaterna är parter i Genèvekonventionen.
- (8) Detta direktiv bygger på och uppdaterar rådets rambeslut 2000/383/RIF ⁽⁴⁾. Det kompletterar rambeslutet med ytterligare bestämmelser om sanktionsnivåer, om utredningsverktyg och om analys, identifiering och spårning av falska eurosedlar och euromynt under pågående rättsliga förfaranden.
- (9) Genom detta direktiv bör varje sedel och mynt i lagligt omlopp skyddas, oavsett om de är gjorda av papper, metall eller annat material.
- (10) Skyddet av euron och andra valutor kräver en gemensam definition av straffbara gärningar som rör penningförfälskning samt gemensamma effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för både fysiska och juridiska personer. För att säkerställa överensstämmelse med Genèvekonventionen bör det i detta direktiv föreskrivas att samma straffbara gärningar som i konventionen ska vara straffbara. Därför bör framställningen av falska sedlar och mynt och spridningen av dem utgöra en straffbar gärning. Viktigt förberedelsearbete i samband med dessa straffbara gärningar, som t.ex. framställning av instrument och komponenter för penningförfälskning, bör bestraffas separat. Det gemensamma målet för dessa definitioner av straffbara gärningar bör vara att avskräcka från all hantering av falska sedlar och mynt, instrument och andra medel för penningförfälskning.
- (11) Missbruk av lagliga inrättningar eller material i auktoriserade tryckerier eller myntverk för framställning av otilåtna sedlar och mynt för bedräglig användning bör också vara en straffbar gärning. Sådant missbruk omfattar situationer där en nationell centralbank eller myntverk eller annan auktoriserad verksamhet framställer sedlar eller mynt över den kvot som Europeiska centralbanken (ECB) godkännt. Det omfattar också situationer där en anställd i ett auktoriserat tryckeri eller myntverk missbrukar inrättningen för sina egna syften. Denna gärning bör straffbeläggas som en straffbar gärning, även om de tillåtna mängderna inte har överskridits, eftersom de framställda sedlarna och mynten när de väl satts i omlopp inte kan skiljas från godkända sedlar och mynt.
- (12) Sedlar och mynt som ECB eller de nationella centralbankerna och myntverken ännu inte formellt har gett ut bör också omfattas av skyddet i detta direktiv. Därför bör till exempel euromynt med nya nationella sidor eller nya serier med eurosedlar skyddas innan de officiellt har satts i omlopp.
- (13) Anstiftan, medhjälp och försök till förfälskningsbrott, inklusive missbruk av lagliga inrättningar eller material, och som inbegriper förfälskningar av sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp, bör också bestraffas när så krävs. Detta direktiv innebär inte ett krav på medlemsstaterna att straffbelägga försök att begå en överträdelse relaterad till ett instrument eller en komponent för förfälskning.
- (14) Uppsåt bör vara en av förutsättningarna för ansvar för de straffbara gärningar som avses i detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1339/2001 av den 28 juni 2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 181, 4.7.2001, s. 11).

⁽³⁾ Nr 2623, s. 372 – Nationernas förbund, traktatsamling 1931.

⁽⁴⁾ Rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfälskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 140, 14.6.2000, s. 1).

- (15) Penningförfalskning är traditionellt ett brott som är belagt med stränga påföljder i medlemsstaterna. Detta beror på brottets allvarliga natur och dess följder för medborgarna och företagen och på behovet av att säkerställa förtroendet hos unionsmedborgarna för eurons och andra valutors tillförlitlighet. Detta gäller särskilt för euron, som är den gemensamma valutan för mer än 330 miljoner människor i euroområdet och den näst viktigaste internationella valutan.
- (16) Medlemsstaterna bör fastställa straffrättsliga påföljder i sin nationella rätt med avseende på unionsrättens bestämmelser mot penningförfalskning. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör inbegripa fängelsestraff. Den lägsta nivån på det maximala fängelsestraff som föreskrivs i detta direktiv för de straffbara gärningar som fastställs däri bör åtminstone tillämpas på de allvarligaste formerna av dessa straffbara gärningar.
- (17) Påföljdsnivåerna bör vara effektiva och avskräckande, men bör inte gå utöver vad som står i proportion till överträdelserna. Även om uppsåtligt vidarelämnande av falska sedlar och mynt som har mottagits i god tro kan bestraffas med en annan typ av straffrättslig påföljd, inbegripet böter, i medlemsstaternas nationella rätt, bör den rätten fastställa fängelse som en maximipåföljd. Fängelsepåföljd för fysiska personer kommer att fungera starkt avskräckande på potentiella brottslingar, med verkan i hela unionen.
- (18) Eftersom detta direktiv fastställer minimiregler kan medlemsstaterna anta eller behålla strängare regler mot penningförfalskning.
- (19) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av allmänna regler och principer i nationella straffrättsliga bestämmelser om tillämpning och verkställighet av domar i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.
- (20) Eftersom förtroendet för sedlarnas och myntens äkthet också kan skadas eller hotas av juridiska personers ageranden, bör juridiska personer kunna hållas ansvariga för straffbara gärningar som begås för deras räkning.
- (21) För att säkerställa framgångsrika utredningar och åtal för penningförfalskning, bör de som har ansvaret för att utreda och lagföra sådana straffbara gärningar ha möjlighet att använda effektiva utredningsverktyg, som de som används vid bekämpning av organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott. Sådana verktyg kan vid behov omfatta till exempel avlyssning av kommunikation, dold övervakning, inklusive elektronisk övervakning, övervakning av bankkonton och andra ekonomiska utredningar. Med beaktande av bland annat proportionalitetsprincipen bör användningen av sådana verktyg i enlighet med nationell rätt stå i proportion till arten av och allvaret i de straffbara gärningar som är föremål för utredning. Rätten till skydd för personuppgifter bör respekteras.
- (22) Medlemsstaterna bör fastställa sin behörighet i överensstämmelse med Genèvekonventionen och bestämmelserna om domstols behörighet i annan tillämplig unionsstraffrätt, det vill säga för straffbara gärningar som begåtts på deras territorium och för straffbara gärningar som begåtts av deras medborgare, med beaktande av att det straffrättsliga systemet i det land där de straffbara gärningarna begås i allmänhet är bäst lämpat att hantera dem.
- (23) Eurons framträdande roll för unionens ekonomi och samhälle samt det särskilda hot mot euron – i egenskap av valuta av global betydelse – som visat sig genom förekomsten av ett betydande antal tryckerier i tredjeländer kräver ytterligare åtgärder för att skydda den. Därför bör behörighet fastställas för straffbara gärningar med anknytning till euron som begåtts utanför en viss medlemsstats territorium, om antingen gärningsmannen befinner sig inom den medlemsstatens territorium och inte har utlämnats eller falska eurosedlar eller euromynt som kan kopplas till gärningen upptäcks i den medlemsstaten.

Med hänsyn till den objektivt sett annorlunda situationen för de medlemsstater som har euron som valuta är det lämpligt att skyldigheten att fastställa sådan jurisdiktion endast gäller för de medlemsstaterna. Vid lagföringen av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3.1 a, 3.2 och 3.3, i den mån de hänför sig till artikel 3.1 a, samt anstiftan, medhjälp och försök till dessa gärningar, bör jurisdiktionen inte vara beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks. När medlemsstaterna utövar sådan jurisdiktion bör de beakta frågan om huruvida de straffbara gärningarna hanteras av det straffrättsliga systemet i det land där de begåtts samt iakttta proportionalitetsprincipen, särskilt vad gäller brottmålsdomar som avkunnats av ett tredjeland för samma gärning.

- (24) För euron är identifieringen av falska eurosedlar och euromynt centraliserad till de nationella analyscentrum respektive de nationella centrum för myntanalys som har utsetts eller inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 1338/2001. Analys, identifiering och spårning av falska eurosedlar och euromynt bör också vara möjlig under pågående rättsliga förfaranden för att påskynda upptäckten av källan till produktionen av falska sedlar och mynt i en brottsutredning eller vid lagföring och att undvika och stoppa dessa typer av falska sedlar och mynt från att fortsatt vara i omlopp, med vederbörlig respekt för principen om en rättvis och effektiv prövning. Det skulle bidra till effektivitet vid bekämpning av penningförfalskning och samtidigt öka antalet överföringar av beslagtagna falska sedlar och mynt under pågående straffrättsliga förfaranden, med förbehåll för begränsade undantag när endast tillgång falska sedlar och mynt bör beviljas. I allmänhet bör de behöriga myndigheterna tillåta fysisk överföring av de falska sedlarna och mynten till de nationella analyscentrumen och de nationella centrumen för myntanalys. Under vissa omständigheter, t.ex. om bara ett fåtal falska sedlar och mynt utgör bevismaterial i brottmål eller om fysisk överföring skulle medföra risk för att bevisning, exempelvis fingeravtryck, förstörs bör de behöriga myndigheterna i stället kunna besluta att bevilja tillgång till sedlarna och mynten.
- (25) Det finns behov av att samla in jämförbara uppgifter om de straffbara gärningar som avses i detta direktiv. För att få en mer heltäckande bild av problemet med förfalskningar på unionsnivå och därigenom medverka till utformningen av effektivare åtgärder bör medlemsstaterna till kommissionen lämna relevant statistik om antalet överträdelser gällande förfalskning av sedlar och mynt och antalet personer som lagförts och dömts.
- (26) För att kunna uppnå målet att bekämpa förfalskning av eurosedlar och euromynt bör ingående av avtal med tredjeländer, särskilt de länder som har euron som valuta, eftersträvas, i enlighet med relevanta fördragsförfaranden.
- (27) I detta direktiv iakttas grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till frihet och säkerhet, respekt för privat- och familjeliv, fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet, rätt till egendom, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtion för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iakttas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.
- (28) Syftet med detta direktiv är att ändra och utöka bestämmelserna i rambeslut 2000/383/RIF. Eftersom de ändringar som görs är många och genomgripande bör det rambeslutet för tydlighetens skull ersättas i sin helhet med avseende på de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande.
- (29) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda euron och andra valutor mot förfalskning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (31) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU- och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (32) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer minimiregler om definitioner på straffbara gärningar och påföljder inom området förfalskning av euron och andra valutor. Det inför också gemensamma bestämmelser för att stärka bekämpandet av dessa gärningar, för att förbättra utredningen av dessa och för att säkerställa bättre samarbete mot penningförfalskning.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *pengar*: sedlar och mynt, i lagligt omlopp, inklusive eurosedlar och euromynt, i lagligt omlopp i enlighet med förordning (EG) nr 974/98,
- b) *juridisk person*: varje enhet som har denna status enligt tillämplig rätt, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 3

Straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande gärningar, om de begåtts uppsåtligen, är straffbara:
 - a) Att bedrägligt tillverka eller ändra pengar, oavsett vilka medel som har använts.
 - b) Att bedrägligt sätta falska pengar i omlopp.
 - c) Att importera, exportera, transportera, motta eller anskaffa falska pengar i syfte att sätta dem i omlopp, och med insikt om att de är falska.
 - d) Att framställa, motta, anskaffa eller inneha
 - i) instrument, föremål, datorprogram och data, samt andra medel som är särskilt anpassade för förfalskning eller ändring av pengar, eller
 - ii) säkerhetsdetaljer såsom hologram, vattenmärken eller andra komponenter av pengar som syftar till att skydda mot förfalskning.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de gärningar som avses i punkt 1 a, b och c är straffbara även när det rör sig om sedlar eller mynt som framställs eller har framställts med hjälp av lagliga anordningar eller material i strid mot de rättigheter eller villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut sedlar och mynt.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de gärningar som avses i punkterna 1 och 2 är straffbara även avseende sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp som lagligt betalningsmedel.

Artikel 4

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiftan och medhjälp till sådana gärningar som avses i artikel 3 är straffbara.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att försök till de gärningar som avses i artikel 3.1 a, b eller c, 3.2 eller 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 a, b och c utgör straffbara gärningar.

*Artikel 5***Påföljder för fysiska personer**

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 medför effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 d, de straffbara gärningar som avses i artikel 3.2 och de straffbara gärningar som avses i artikel 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 d bestraffas med en maximipåföljd som inbegriper fängelse.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a och 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 a bestraffas med ett maximistraff om minst åtta års fängelse.
4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b och c och 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 b och c bestraffas med ett maximistraff om minst fem års fängelse.
5. Beträffande de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b får medlemsstaterna föreskriva andra effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder än de som avses i punkt 4 i den här artikeln, inbegripet böter och fängelse, om de falska pengarna tagits emot utan vetskap om att de var förfälskade, men lämnats vidare med vetskap om att de var falska.

*Artikel 6***Juridiska personers ansvar**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till svars för de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts till förmån för den juridiska personen av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på
 - a) behörighet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en juridisk person kan ställas till svars när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 i denna artikel har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå några av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.
3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till några av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

*Artikel 7***Sanktioner för juridiska personer**

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till svars enligt artikel 6 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta även andra sanktioner, som till exempel

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå den straffbara gärningen.

*Artikel 8***Behörighet**

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att upprätta sin behörighet beträffande de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, om

- a) den straffbara gärningen helt eller delvis har begåtts på medlemsstatens territorium, eller
- b) den straffbara gärningen har begåtts av någon som är medborgare i medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat som har euron som valuta ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet när det gäller de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, och som har begåtts utanför dess territorium, åtminstone om de avser euron och om

- a) den straffbara gärningen har begåtts av någon som befinner sig på den medlemsstatens territorium och inte utlämnats, eller
- b) falska eurosedlar eller euromynt som härrör från den straffbara gärningen har påträffats på den medlemsstatens territorium.

Vid lagföringen av de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a, 3.2 och 3.3, i den mån de hänför sig till artikel 3.1 a, samt anstiftan, medhjälp och försök till dessa straffbara gärningar, ska varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dess behörighet inte är beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.

*Artikel 9***Utredningsverktyg**

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, är tillgängliga för de personer, enheter eller avdelningar som har ansvaret för att utreda eller lagföra de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

*Artikel 10***Skyldighet att överlämna falska eurosedlar och euromynt för analys och spårning**

Medlemsstaterna ska under det straffrättsliga förfarandet se till att det nationella analyscentrumet och nationella centrumet för myntanalys utan dröjsmål tillåts undersöka misstänkta förfalskningar av eurosedlar och euromynt för analys, identifiering och spårning av ytterligare förfalskningar. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och senast när ett slutligt beslut om det straffrättsliga förfarandet har fattats översända nödvändiga provexemplar.

*Artikel 11***Statistik**

Medlemsstaterna ska åtminstone vartannat år lämna uppgifter till kommissionen om antalet straffbara gärningar, som fastställs i artiklarna 3 och 4, och antalet personer som lagförts respektive dömts för de straffbara gärningar som fastställs i artiklarna 3 och 4.

*Artikel 12***Kommissionens rapportering och översyn**

Kommissionen ska senast den 23 maj 2019 lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det bedömas i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

*Artikel 13***Ersättande av rambeslut 2000/383/RIF**

Rambeslut 2000/383/RIF ersätts härmed med avseende på de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande, dock utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter avseende tidsfristen för införlivande av rambeslut 2000/383/RIF i nationell rätt.

För de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande ska hänvisningar till rambeslut 2000/383/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.

*Artikel 14***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 23 maj 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 16***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 534/2014/EU

av den 15 maj 2014

om makroekonomiskt stöd till Republiken Tunisien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾,

av följande skäl:

- (1) Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Republiken Tunisien (nedan kallad *Tunisien*) utvecklas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Europa–Medelhavs-associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan och Tunisien, å andra sidan ⁽²⁾ (nedan kallat *associeringsavtalet EU–Tunisien*), trädde i kraft den 1 mars 1998. Enligt associeringsavtalet EU–Tunisien avslutade Tunisien avskaffandet av tullar på industriprodukter under 2008, och därigenom blev Tunisien det första landet i södra Medelhavsområdet att ingå i ett frihandelsområde med unionen. Den bilaterala politiska dialogen och det ekonomiska samarbetet har vidareutvecklats inom ramen för handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken, varav den senaste, som nu diskuteras, omfattar perioden 2013–2017.
- (2) Tunisiens ekonomi har påverkats väsentligt av händelserna i landet i anslutning till den utveckling som pågått i södra Medelhavsområdet sedan slutet av 2010, som kallas *den arabiska våren*, och av de efterföljande regionala oroligheterna, särskilt i grannlandet Libyen. Dessa händelser och den svaga globala ekonomiska miljön, särskilt recessionen i euroområdet, som är Tunisiens viktigaste handelspartner och ekonomiska partner, har haft en mycket negativ inverkan på den tunisiska ekonomin, vilket leder till en minskad tillväxttakt och stora underskott i handelsbalansen och i de offentliga finanserna.
- (3) Efter det att president Ben Ali avsattes den 14 januari 2011 hölls Tunisiens första fria och demokratiska val den 23 oktober 2011. En nationell konstituerande församling har varit i kraft sedan dess, och även om den politiska övergången inte genomförts utan svårigheter har det gjorts gemensamma insatser från de viktigaste politiska aktörerna för att gå vidare med reformer för att bygga upp ett fullvärdigt demokratiskt system.
- (4) Den konstitution som Tunisiens nationella konstituerande församling har antagit innehåller vissa framsteg på området för individuella fri- och rättigheter och jämställdhet, vilket gör att Tunisien har slagit in på en väg mot demokrati och rättsstatsprincipen.
- (5) Sedan den arabiska våren inleddes har unionen vid olika tillfällen gett uttryck för sitt åtagande att stödja Tunisien i dess ekonomiska och politiska reformprocess. Detta åtagande bekräftades på nytt i november 2012, i slutsatserna från mötet i associeringsrådet mellan unionen och Tunisien. Unionens politiska och ekonomiska stöd till reformprocessen i Tunisien ligger i linje med unionens politik gentemot södra Medelhavsområdet, såsom den fastställts i samband med den europeiska grannskapspolitiken.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽²⁾ Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan och Republiken Tunisien, å andra sidan (EGL 97, 30.3.1998, s. 2).

- (6) I linje med med Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande som antogs tillsammans med Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU ⁽¹⁾ bör det makroekonomiska stödet från unionen vara ett exceptionellt finansiellt instrument för obundet och obestämt betalningsbalansstöd, som syftar till att återställa en hållbar extern finansiell situation för en mottagare, och bör underbygga genomförandet av ett policyprogram som inbegriper starka justerings- och strukturreformåtgärder som är avsedda att förbättra betalningsbalansen, särskilt under programperioden, och förbättra genomförandet av relevanta avtal och program med unionen.
- (7) I april 2013 kom de tunisiska myndigheterna och Internationella valutafonden (IMF) överens om ett icke krisförebyggande treårigt stand-by-avtal (nedan kallat *IMF-programmet*) på 1 146 miljoner SDR (särskilda dragningsrätter) till stöd för Tunisien ekonomiska anpassnings- och reformprogram. IMF-programmets mål är förenligt med syftet med unionens makroekonomiska stöd, dvs. att lindra kortsiktiga problem med betalningsbalansen, och genomförandet av starka justeringsåtgärder är förenligt med syftet med unionens makroekonomiska stöd.
- (8) Unionen har gjort 290 miljoner EUR i bidrag tillgängliga för perioden 2011–2013 inom ramen för det normala samarbetsprogrammet till stöd för Tunisien politiska och ekonomiska reformprogram. Vidare har 155 miljoner EUR tilldelats Tunisien för perioden 2011–2013 genom Spring-programmet (stöd för partnerskap, reformer och tillväxt som gynnar alla).
- (9) Tunisien begärde i augusti 2013 makroekonomiskt stöd från unionen på grund av de försämrade ekonomiska omständigheterna och framtidsutsikterna.
- (10) Eftersom Tunisien är ett land som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör det betraktas som berättigat till unionens makroekonomiska stöd.
- (11) Med hänsyn till att det fortfarande finns ett betydande resterande externt finansieringsunderskott i Tunisien betalningsbalans som överstiger de medel som tillhandahållits av IMF och andra multilaterala institutioner, trots Tunisien genomförande av kraftfulla program för ekonomisk stabilisering och reform, anses det makroekonomiska stöd från unionen som ska ges till Tunisien (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*) under nuvarande exceptionella omständigheter vara ett lämpligt svar på Tunisien begäran om stöd för ekonomisk stabilisering i anslutning till IMF-programmet. Unionens makroekonomiska stöd till Tunisien skulle stödja landets ekonomiska stabilisering och strukturreformer och komplettera de resurser som görs tillgängliga inom de finansiella arrangemangen med IMF.
- (12) Unionens makroekonomiska stöd bör syfta till att stödja återställandet av en hållbar extern finansiell situation för Tunisien och därigenom stödja dess ekonomiska och sociala utveckling.
- (13) Beloppet på unionens makroekonomiska stöd fastställs på grundval av en komplett kvantitativ bedömning av Tunisien återstående behov av extern finansiering och med beaktande av landets kapacitet att finansiera sig med egna medel, särskilt de internationella reserver som står till dess förfogande. Unionens makroekonomiska stöd bör komplettera de program och resurser som tillhandahålls av IMF och Världsbanken. Vid fastställandet av stödbeloppet tas även hänsyn till förväntade finansiella bidrag från multilaterala givare och behovet av att se till att bördan delas rättvist mellan unionen och andra givare samt redan befintlig användning av unionens andra externa finansieringsinstrument i Tunisien och mervärdet av unionens samlade engagemang.
- (14) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de viktigaste principerna, målen och åtgärderna inom de olika områdena för yttre åtgärder och annan relevant unionspolitik.
- (15) Unionens makroekonomiska stöd bör stödja unionens utrikespolitik gentemot Tunisien. Kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten bör ha ett nära samarbete under hela processen med det makroekonomiska stödet i syfte att samordna unionens utrikespolitik och att se till att den är konsekvent.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU av den 12 augusti 2013 om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien (EUT L 218, 14.8.2013, s. 15).

- (16) Unionens makroekonomiska stöd bör främja Tuniens uppslutning kring de värderingar man delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, respekt för mänskliga rättigheter, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt dess uppslutning kring principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.
- (17) Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd bör vara att Tunisien respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter. De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör dels stärka effektivitet, öppenhet och ansvarsskyldighet i systemen för förvaltning av offentliga medel i Tunisien, dels främja strukturreformer som syftar till att stödja hållbar tillväxt för alla, ökad sysselsättning och konsolidering av de offentliga finanserna. Både uppfyllandet av förhandsvillkoret och uppnåendet av dessa mål bör regelbundet övervakas av kommissionen.
- (18) För att säkerställa att unionens ekonomiska intressen knutna till unionens makroekonomiska stöd skyddas effektivt bör Tunisien vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter i samband med stödet. Dessutom bör det sörjas för att kommissionen genomför kontroller och för att revisionsrätten utför revisioner.
- (19) Europaparlamentets och rådets befogenheter påverkas inte av att unionens makroekonomiska stöd utbetalas.
- (20) De belopp som krävs för unionens makroekonomiska stöd bör överensstämma med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.
- (21) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att Europaparlamentet och rådet ska kunna följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om utvecklingen när det gäller stödet och förse dem med relevanta dokument.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Unionens makroekonomiska stöd bör omfattas av ekonomisk-politiska villkor, vilka ska fastställas i ett samförståndsavtal. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet, och av effektivitetsskäl, bör kommissionen bemyndigas att förhandla om sådana villkor med de tunisiska myndigheterna under övervakning av kommittén med företrädare för medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Enligt den förordningen bör det rådgivande förfarandet som allmän regel tillämpas i alla andra fall än de som föreskrivs i den förordningen. Med hänsyn till den potentiellt stora inverkan som stöd som överstiger 90 miljoner EUR kan ha är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet för transaktioner som överstiger det tröskelvärde. Med hänsyn till storleken på unionens makroekonomiska stöd till Tunisien bör granskningsförfarandet tillämpas för samförståndsavtalets antagande, eller för att minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för stödet, skjuta upp stödet eller avbryta stödet helt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska göra makroekonomiskt stöd (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*) till ett belopp av högst 300 miljoner EUR tillgängligt för Tunisien i syfte att stödja Tuniens ekonomiska stabilisering och reformer. Stödet ska bidra till att täcka Tuniens betalningsbalansbehov såsom de fastställs i IMF-programmet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Hela beloppet av unionens makroekonomiska stöd ska ges Tunisien i form av lån. Kommissionen ska ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till Tunisien. Lånen ska ha en maximal löptid på 15 år.
3. Frigörandet av unionens makroekonomiska stöd ska förvaltas av kommissionen på ett sätt som är förenligt med de avtal eller överenskommelser som ingåtts mellan IMF och Tunisien och med de grundprinciper och mål för ekonomiska reformer som fastställs i associeringsavtalet EU–Tunisien och handlingsplanen mellan EU och Tunisien för 2013–2017 som överenskommits inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inbegripet utbetalningen av stödet, och i god tid förse dessa institutioner med relevant dokumentation.
4. Unionens makroekonomiska stöd ska göras tillgängligt för en period av två och ett halvt år, med början från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 3.1 i detta beslut har trätt i kraft.
5. Om Tuniens finansieringsbehov minskar avsevärt under den period som det makroekonomiska stödet betalas ut jämfört med de ursprungliga prognoserna, ska kommissionen, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för stödet, skjuta upp stödet eller avbryta stödet helt.

Artikel 2

Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd ska vara att Tunisien respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter.

Kommissionen ska övervaka att detta förhandsvillkor uppfylls under hela den makroekonomiska stödsatsen.

Denna artikel ska tillämpas i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Kommissionen ska, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, komma överens med de tunisiska myndigheterna om vilka tydligt definierade ekonomisk-politiska och finansiella villkor, med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som ska gälla för det makroekonomiska stödet och som ska fastställas i ett samförståndsavtal (nedan kallat *samförståndsavtalet*) som ska innehålla en tidsram för uppfyllandet av dessa villkor. De ekonomisk-politiska och finansiella villkor som anges i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal eller överenskommelser som avses i artikel 1.3, inbegripet de program för makroekonomiska justeringar och strukturreformer som genomförs av Tunisien med stöd från IMF.
2. Dessa villkor ska särskilt syfta till att stärka effektivitet, öppenhet och ansvarsskyldighet i systemen för förvaltning av offentliga medel i Tunisien, inbegripet för användning av unionens makroekonomiska stöd. Framsteg när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar i unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna. Framstegen på vägen mot dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen.
3. Närmare finansiella villkor för det makroekonomiska stödet ska fastställas i ett låneavtal som kommissionen ska ingå med de tunisiska myndigheterna.
4. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 4.3 fortfarande uppfylls, inbegripet huruvida Tuniens ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd. Kommissionen ska samordna detta noga med IMF och Världsbanken och vid behov med Europaparlamentet och rådet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

Artikel 4

1. Under förutsättning att Tunisien uppfyller villkoren i punkt 3 ska kommissionen tillhandahålla Tunisien unionens makroekonomiska stöd i tre delutbetalningar. Storleken på delutbetalningarna ska fastställas i samförståndsavtalet.
2. Beloppen för unionens makroekonomiska stöd ska, om så krävs, avsättas i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Kommissionen ska besluta att frigöra delutbetalningarna under förutsättning att samtliga följande villkor har uppfyllts:
 - a) Förhandsvillkoret i artikel 2.
 - b) Ett kontinuerligt tillfredsställande genomförande av ett policyprogram med starka justerings- och strukturreformåtgärder som stöds av ett icke krisförebyggande kreditavtal med IMF.
 - c) Genomförandet, inom en viss tidsram, av de ekonomisk-politiska och finansiella villkoren i samförståndsavtalet.

Den andra delutbetalningen ska ske tidigast tre månader efter det att den första delutbetalningen frigjorts. Den tredje delutbetalningen ska ske tidigast tre månader efter det att den andra delutbetalningen frigjorts.

4. Om villkoren i punkt 3 inte uppfylls ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd. I dessa fall ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen för det tillfälliga uppskjutandet eller inställandet av utbetalningen.
5. Unionens makroekonomiska stöd ska betalas ut till Tuniens centralbank. Med förbehåll för de bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, däribland en bekräftelse på kvarstående finansieringsbehov i budgeten, får unionsmedlen överföras till Tuniens finansministerium som slutlig mottagare.

Artikel 5

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avser unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med användande av samma valutadag och får inte utsätta unionen för löptidstransformering eller valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.
2. Om omständigheterna så medger och om Tunisien så begär, får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att det finns en motsvarande klausul i upplåningsvillkoren.
3. I de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet och om Tunisien så begär, får kommissionen besluta att refinansiera hela eller en del av det ursprungliga lånet eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Refinansiering eller omstrukturering ska ske i enlighet med punkterna 1 och 4, och får inte förlänga löptiden för lånet i fråga eller öka det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller omstruktureringen.
4. Tunisien ska bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.
5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

Artikel 6

1. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ samt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska ske genom direkt förvaltning.
3. Det samförståndsavtal och det låneavtal som ska ingås med de tunisiska myndigheterna ska innehålla bestämmelser
 - a) som säkerställer att Tunisien regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens allmänna budget använts korrekt och vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som utbetalats enligt detta beslut och som har förskingrats,
 - b) som skyddar unionens finansiella intressen, i synnerhet bestämmelser om särskilda åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter som påverkar unionens makroekonomiska stöd, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁵⁾,
 - c) som uttryckligen ger kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, eller dess företrädare rätt att genomföra kontroller, även kontroller och inspektioner på plats,
 - d) som uttryckligen ger kommissionen och revisionsrätten rätt att utföra revisioner under och efter tillgänglighetsperioden för unionens makroekonomiska stöd, däribland granskning av dokument och revisioner på plats, exempelvis operationella utvärderingar, och
 - e) som säkerställer att unionen har rätt till återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att Tunisien, i samband med förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens finansiella intressen.
4. Vid genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska kommissionen med hjälp av operationella utvärderingar övervaka sundheten i Tuniens finansiella system, de administrativa förfarandena samt de interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för sådant stöd.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

Artikel 8

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering av detta genomförande. I den rapporten ska
 - a) framstegen i genomförandet av unionens makroekonomiska stöd granskas,
 - b) Tuniens ekonomiska situation och framtidsutsikter samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i artikel 3.1 bedömas,
 - c) det visas på sambandet mellan de ekonomisk-politiska villkoren i samförståndsavtalet, Tuniens aktuella ekonomiska och finanspolitiska resultat och kommissionens beslut att frigöra delutbetalningarna av unionens makroekonomiska stöd.
2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en efterhandsutvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av resultaten av unionens avslutade makroekonomiska stöd, hur effektivt det varit och i vilken grad det bidragit till stödets syften.

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT 2014/293/GUSP

av den 15 april 2014

om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets deltagande i Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 37, jämförd med artikel 218.5 och 218.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.3 i rådets beslut 2013/34/Gusp av den 17 januari 2014 om Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) ⁽¹⁾ föreskrivs att detaljerade villkor för tredjestaters deltagande ska omfattas av de avtal som ingås i enlighet med artikel 37 i fördraget om Europeiska unionen och i enlighet med förfarandet i artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (2) Den 10 februari 2014 antog rådet ett beslut om ett avtal om deltagande mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets deltagande i Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) (nedan kallat *avtalet*).
- (3) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets deltagande i Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för unionen.

⁽¹⁾ EUT L 14, 18.1.2013, s. 19.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 15 april 2014.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

ÖVERSÄTTNING

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Schweiziska Edsförbundet om Schweiziska Edsförbundets deltagande i Europeiska unionens militära utbildningsuppdrag i Mali i syfte att bidra till utbildning av den Maliska försvarsmakten (EUTM Mali)

EUROPEISKA UNIONEN (nedan kallad *EU* eller *unionen*),

å ena sidan, och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

å andra sidan,

nedan gemensamt kallade *parterna*,

SOM BEAKTAR

- rådets beslut 2013/34/Gusp av den 17 januari 2013 om Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) ⁽¹⁾,
- skrivelsen av den 18 september 2013 från chefen för Schweiziska edsförbundets förbundsutrikesministerium med erbjudan om bidrag till Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) som begränsas till en civil kapacitet,
- beslut EUTM Mali/3/2013 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 12 november 2013 om godkännande av bidrag från tredjestater till Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) ⁽²⁾,
- beslut EUTM Mali/2/2013 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 12 november 2013 om inrättande av en bidragande länders kommitté för Europeiska unionens uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) ⁽³⁾,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Deltagande i uppdraget**

1. Schweiziska edsförbundet ska ställa sig bakom beslut 2013/34/Gusp samt varje annat beslut genom vilket Europeiska unionens råd beslutar att förlänga EUTM Mali, i enlighet med bestämmelserna i detta avtal och de arrangemang som krävs för dess genomförande.
2. Schweiziska edsförbundets bidrag till EUTM Mali påverkar inte självständigheten i unionens beslutsfattande.
3. Schweiziska edsförbundet ska se till att schweizisk personal som deltar i EUTM Mali utför sitt uppdrag i enlighet med
 - beslut 2013/34/Gusp och eventuella senare ändringar av det,
 - uppdragsplanen,
 - genomförandeåtgärderna.

⁽¹⁾ EUT L 14, 18.1.2013, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 320, 30.11.2013, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 320, 30.11.2013, s. 31.

4. Personal från Schweiziska edsförbundet som tjänstgör inom uppdraget ska fullgöra sina uppgifter och uppträda med enbart EUTM Malis bästa för ögonen.
5. Schweiziska edsförbundet ska i god tid underrätta EU:s uppdragschef om eventuella ändringar avseende dess deltagande i uppdraget.

Artikel 2

Status för styrkor

1. Statusen för den personal som utstationeras till EUTM Mali av Schweiziska edsförbundet ska regleras av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Mali om status i Republiken Mali för Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet om styrkornas status*), vilket undertecknades den 4 april 2013.
2. Utan att det påverkar avtalet om styrkornas status ska Schweiziska edsförbundet utöva jurisdiktion över sin personal inom EUTM Mali.
3. Schweiziska edsförbundet ska vara ansvarigt för att besvara alla anspråk som har samband med deltagandet i EUTM Mali och som kommer från eller rör en medlem av dess personal. Schweiziska edsförbundet ska vara ansvarigt för att i enlighet med sina lagar och författningar vidta eventuella åtgärder, i synnerhet rättsliga eller disciplinära åtgärder, mot medlemmar av sin personal.
4. Parterna är eniga om att avstå från alla eventuella skadeståndsanspråk mot varandra, med undantag för avtalsgrundade anspråk, för skada på, förlust av eller förstörelse av tillgångar som ägs eller handhas av endera parten till följd av tjänsteutövning i samband med verksamhet som omfattas av detta avtal, utom vid grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.
5. Schweiziska edsförbundet åtar sig att samtidigt med undertecknandet av detta avtal avge en förklaring om att den avstår från att begära skadestånd från andra stater som deltar i EUTM Mali.
6. Unionen åtar sig att se till att medlemsstaterna samtidigt med undertecknandet av detta avtal avger en förklaring om att de avstår från att begära skadestånd vid Schweiziska edsförbundets deltagande i EUTM Mali.

Artikel 3

Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Avtalet mellan Schweiziska edsförbundet och Europeiska unionen om säkerhet för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ⁽²⁾ ska tillämpas inom ramen för EUTM Mali.

Artikel 4

Befälsordning

1. Schweizisk personal som deltar i EUTM Mali ska kvarstå fullt ut under sin nationella myndighets befäl.
2. De nationella myndigheterna ska överföra det operativa och taktiska befälet och/eller ledningen av sina styrkor och sin personal till EU:s uppdragschef. EU:s uppdragschef har rätt att delegera sina befogenheter.
3. Schweiziska edsförbundet ska ha samma rättigheter och skyldigheter när det gäller den dagliga ledningen av uppdraget som de av EU:s medlemsstater som deltar i det.
4. EU:s uppdragschef får efter konsultationer med Schweiziska edsförbundet närsomhelst begära att Schweiziska edsförbundets bidrag dras tillbaka.
5. Schweiziska edsförbundet ska utse en högre företrädare att företräda den nationella kontingenten i EUTM Mali. Företrädaren ska samråda med EU:s uppdragschef i alla frågor som rör uppdraget och ska ansvara för kontingentens dagliga disciplin.

⁽¹⁾ EUT L 106, 16.4.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 181, 10.7.2008, s. 58.

*Artikel 5***Finansiella aspekter**

1. Schweiziska edsförbundet ska ansvara för alla kostnader i samband med sitt deltagande i EUTM Mali.
2. Vid dödsfall, skador eller förlust som drabbar fysiska eller juridiska personer från den eller de stater där uppdraget genomförs ska Schweiziska edsförbundet, när dess ansvar har fastställts, betala skadestånd i enlighet med villkoren i avtalet om styrkornas status.
3. Unionen ska undanta Schweiziska edsförbundet från finansiella bidrag till de gemensamma kostnaderna för EUTM Mali.

*Artikel 6***Arrangemang för avtalets genomförande**

De tekniska och administrativa arrangemang som behövs för att genomföra detta avtal ska fastställas gemensamt av behöriga myndigheter för unionen och behöriga myndigheter för Schweiziska edsförbundet.

*Artikel 7***Bristande efterlevnad**

Om en av parterna underlåter att uppfylla sina åtaganden enligt detta avtal, ska den andra parten ha rätt att säga upp detta avtal genom att lämna varsel en månad i förväg.

*Artikel 8***Tvistlösning**

Twister om tolkning eller tillämpning av detta avtal ska avgöras på diplomatisk väg mellan parterna.

*Artikel 9***Ikraftträdande och uppsägning**

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den första månaden efter det att parterna till varandra har anmält att de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet har slutförts.
2. Detta avtal ska tillämpas provisoriskt från och med dagen för dess undertecknande.
3. Detta avtal ska gälla under den tid som Schweiziska edsförbundet bidrar till uppdraget.
4. Varje part kan säga upp detta avtal genom skriftlig anmälan till den andra parten. Uppsägningen träder i kraft tre månader efter dagen för en sådan anmälan.

Utfärdat i Bryssel, i två exemplar på engelska.

För Europeiska unionen

För Schweiziska edsförbundet

TEXT TILL FÖRKLARINGAR**Text för EU-medlemsstaterna**

De EU-medlemsstater som tillämpar rådets beslut 2013/34/Gusp av den 17 januari 2013 om Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) kommer, såvitt deras nationella rättsliga system tillåter detta, att bemöda sig om att i möjligaste mån avstå från eventuella skadeståndsanspråk mot Schweiziska edsförbundet för personskada eller dödsfall bland personalen eller för skador på eller förlust av tillgångar som de har i sin ägo och som används vid EUTM Mali, om dessa skador, dödsfall eller förluster

- orsakades av personal från Schweiziska edsförbundet vid tjänsteutövning inom ramen för EUTM Mali, utom vid grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse, eller
- inträffade vid användning av tillgångar som ägs av Schweiziska edsförbundet, under förutsättning att tillgångarna användes inom ramen för uppdraget, utom då schweizisk personal inom EUTM Mali har gjort sig skyldig till grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse vid användningen av dessa tillgångar.

Text för Schweiziska edsförbundet

Schweiziska edsförbundet som tillämpar rådets beslut 2013/34/Gusp av den 17 januari 2013 om Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) kommer, såvitt dess nationella rättsliga system tillåter detta, att bemöda sig om att i möjligaste mån avstå från eventuella skadeståndsanspråk mot en annan stat som deltar i EUTM Mali för personskada eller dödsfall bland personalen eller för skador på eller förlust av tillgångar som Schweiziska edsförbundet har i sin ägo och som används vid EUTM Mali, om dessa skador, dödsfall eller förluster

- orsakades av personal vid tjänsteutövning inom ramen för EUTM Mali, utom vid grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse, eller
 - inträffade vid användning av tillgångar som ägs av en stat som deltar i EUTM Mali, under förutsättning att tillgångarna användes i samband med uppdraget, utom då personal inom EUTM Mali har gjort sig skyldig till grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse vid användningen av dessa tillgångar.
-

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 535/2014

av den 20 maj 2014

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
	ZZ	69,9
0709 93 10	TR	108,6
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	43,9
	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
	ZZ	56,9
	TR	98,1
	ZA	141,8
0805 50 10	ZZ	120,0
0808 10 80	AR	95,6
	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2014/294/GUSP

av den 20 maj 2014

om ändring av beslut 2013/233/Gusp om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28, 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 maj 2013 antog rådet beslut 2013/233/Gusp ⁽¹⁾ om inrättande av Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen). Beslut 2013/233/Gusp upphör att gälla den 21 maj 2015. Det finansiella referensbeloppet som anges i det beslutet omfattar perioden från och med den 22 maj 2013 till och med den 21 maj 2014.
- (2) Beslut 2013/233/Gusp bör ändras så att den period som omfattas av det finansiella referensbeloppet förlängs till och med den 21 maj 2015.
- (3) EU BAM Libyen kommer att genomföras under omständigheter som kan förvärras och som kan hindra uppnåendet av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2013/233/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 11.5 ska ersättas med följande:

"5. Uppdragschefen ska säkerställa skydd för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i enlighet med rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (*).

(*) EUT L 274, 15.10.2013, s. 1."

2. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

"1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EU BAM Libyen för perioden från och med den 22 maj 2013 till och med den 21 maj 2014 ska vara 30 300 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EU BAM Libyen för perioden från och med den 22 maj 2014 till och med den 21 maj 2015 ska vara 26 200 000 EUR."

3. I artikel 15.1 och 15.2 ska hänvisningarna till "beslut 2011/292/EU" ersättas med hänvisningar till "beslut 2013/488/EU".

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/233/Gusp av den 22 maj 2013 om Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) (EUT L 138, 24.5.2013, s. 15).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2014.

På rådets vägnar

A. KYRIAZIS

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV